

בש"פ 7734/15 - מניר חמאדה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7734/15

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: מניר חמאדה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע בעמ"י 30249-11-15 מיום 13.11.2015
שניתנה על-ידי כבוד השופט ג' גדעון

בשם המבקש: עו"ד עבד אבו עאמר

בשם המשיבה: עו"ד הילה גורני

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט ג' גדעון) מיום 13.11.2015 אשר קיבל את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום באשקלון והורה על מעצר המבקש עד ליום 23.11.2015.

1. המבקש הוא תושב רצועת עזה אשר הגיע ביום 8.11.2015 למעבר ארז על-מנת להיכנס לישראל לקבלת טיפול רפואי ונעצר בחשד לביצוע עבירות חברות בהתאגדות בלתי חוקית, קשירת קשר לביצוע פשע ומגע עם סוכן זר והכל במטרה לפגוע בביטחון המדינה. ביום 9.11.2015 התקיים בבית משפט השלום באשקלון דיון בבקשה להארכת מעצרו של המבקש ב-12 ימים לפי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ובית המשפט קיבל את הבקשה בחלקה והורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 12.11.2015.

המשיבה הגישה בקשה שנייה להארכת מעצרו של המבקש עד ליום 23.11.2015 וביום 12.11.2015 קיים בית משפט השלום באשקלון דיון בבקשה זו וקבע כי נוכח התרשמותו שחקירת המבקש אינה מתקדמת לא ראה לנכון לקבל את הבקשה במלואה והאריך את מעצרו של המבקש עד ליום 15.11.2015 בשעה 12:00. המשיבה הגישה ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע שקיים דיון בערר ביום 13.11.2015, קיבל את הערר והאריך את מעצרו של המבקש עד ליום 23.11.2015 בקובעו, בין היתר, כי:

"עיון בדוחות הסודיים שבתיק, ובחומר הגולמי שהוצג במהלך הדיון, מעלה בסיס סביר לחשד לביצוע שורה של עבירות חמורות ביותר, ומבסס את המסקנה בדבר מסוכנות לכאורית גבוהה ביותר של המשיב [המבקש]. החשד האמור מצדיק מתן אפשרות לביצוע פעולות החקירה שהתבקשו בדו"ח, כאשר לא ניתן לקצוב תקופה קצרה כפי שמבקש ב"כ המשיב [המבקש] משום שכאמור, הדבר יפגע בחקירה".

2. מכאן בקשת רשות הערר דנן בה טוען המבקש כי בית המשפט המחוזי החליט לקבל את הערר עוד בטרם עיין בחומר הראיות ומשכך ראוי כי עניינו יידון בפני בית משפט זה. עוד טוען המבקש כי נוכח העובדה כי אין לו עבר פלילי, כי הוא אינו בקו הבריאות וכי ביקש להיכנס לישראל כדין אין מקום להאריך את מעצרו כבקשת המשיבה, ויש להחזיר את החלטת בית משפט השלום על-כנה ולאפשר לו לפקח על התקדמות החקירה.

3. לאחר שעיינתי בחומר המודיעיני החסוי שהיה בפני הערכאות קמא אשר הועבר גם לעיוני, אני סבורה כי אין מקום להיענות לבקשה וכי החלטתו של בית המשפט המחוזי אינה מצדיקה התערבות.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשע"ו (16.11.2015).

ש ו פ ט ת